

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. června 2018 samosoudkyní JUDr. Bohumilou Huňáčkovou,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v Mostě, toho času neznámého pobytu, vedeno řízení proti uprchlému,

je vinen, že

v době od března 2016 do listopadu 2017, vyjma května a října 2016, v Mostě ani jinde, aniž mu v tom bránily závažné okolnosti, spočívající především v jeho nedostatečných majetkových možnostech či ve zdravotním omezení, ničím nepřispěl na výživu svého syna ██████████, narozeného ██████████, ačkoli se jednalo o jeho povinnost podle zákona o rodině, od 1. 1. 2014 podle občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. a podle rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 10. 2011, sp. zn. 19 P 88/2011, kterým mu bylo stanoveno výživné ve výši 3 000 Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci předem, k rukám matky ██████████, narozené ██████████, celkem na výživném dluží 57 000 Kč,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavce 1 trestního zákoníku,

-2-

a odsuzuje se

podle § 196 odstavce 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a stanoví zkušební doba na **30 (třicet) měsíců**.

Odůvodnění

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je prezentován ve výroku rozsudku.

Obžalovaný [REDAKCE] je neznámého pobytu, jeho bydliště nebylo zjištěno ani policejními orgány, proto bylo proti němu vedeno trestní stíhání podle § 302 trestního řádu.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení matky nezletilého [REDAKCE], [REDAKCE] se podává, že obžalovaný jí od roku 2016 neplatí výživné na společného syna [REDAKCE], a to v období od března roku 2016 do listopadu roku 2017, s výjimkou května října roku 2016. Ona se synem žije z jejího platu ve výši 16 000 Kč. Obžalovaný se se synem nestýká, nejeví o něho zájem. Syn nouzí netrpí, avšak pokud by bylo výživného placeno, mohla by synovi dopřát více.

Z dalších listinných důkazů a zpráv vyplývá jeho povinnost řádně a včas platit výživné na svého syna ve výši 3 000 Kč měsíčně (rozsudek Okresního soudu v Mostě č. j. 19 P 88/2011-89), skutečnost, že nikdy nežádal o snížení či zrušení vyživovací povinnosti (zpráva Okresního soudu Most), nikdy nebyl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání a nepobírá žádný důchod (zprávy Úřadu práce Litvínov a Okresní správy sociálního zabezpečení Most).

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že obžalovaný řádně neplnil vyživovací povinnost po dobu delší než čtyři měsíce, ač mu výše i existence alimentární povinnosti byla známa, a této povinnosti se vyhýbá i nadále, když jeho pobyt není znám. Obžalovaný kvůli tomu nemohl být vyslechnut, je však usvědčován matkou dítěte [REDAKCE]. Dopustil se tak přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavce 1 trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 39 trestního zákoníku. Pobyt obžalovaného není znám, nikde z míst, kde žil v minulosti, se nezdržuje. V posledních třech letech také nebyl řešen pro přestupek. V minulosti byl v letech 2012 a 2016 řešen pro stejný přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavce 1 trestního zákoníku, k těmto odsouzením však nelze již ze zákona přihlížet. Proto soud uložil obžalovanému podmíněný trest odnětí svobody na 1 rok, tedy na samé horní hranici zákonné trestní sazby, který podmíněně odložil na zkušební dobu 30 měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Kastnerová.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím podepsaného soudu. Odvolání má odkladný účinek. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu ustanovené předsedou senátu soudu I. stupně, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Most 26. června 2018

JUDr. Bohumila Huňáčková v. r.
samosoudkyně